

[Hans Nielsen.]

Naar det ærede Medlem tænker nærmere over de to Ting, jeg her har nævnt, vil det ærede Medlem sikkert blive klar over, at den Strid, der har været mellem det ærede Medlem og Handelsministeren, er af ganske underordnet Betydning ved Siden af det andet.

Jeg vil ogsaa erindre om, hvorledes Nationalbanken var stillet ved Aarets Begyndelse, og jeg vil minde det ærede Medlem om, hvilke mægtige Forstrækninger Nationalbanken paa et givet Tidspunkt maatte yde til vore Pengeinstitutter. Det er nemlig den Baggrund, vi maa holde os for Øje, naar vi vil se paa, hvorledes Valutakontoret har virket.

Jeg erindrer ogsaa om, at vi paa det paagældende Tidspunkt havde paadraget os en Valutagæld til Udlandet paa 100—200 Mill. Kr., og saa beder jeg det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som nu igen begyndte at yppe Strid og Kiv, se paa, hvorledes Situationen er i Dag, og hvorledes vi er stillet rent pengemæssigt og valutamæssigt i dette Øjeblik. Det ærede Medlem bør da erkende, at Valutakontorets Virksomhed paa dette Omraade har ført til, at Nationalbanken i Øjeblikket har en meget betydelig Valutareserve, og at Nationalbanken siden Oktober, saa vidt jeg husker, da Diskontoen var 6 pCt., har nedsat sin Diskonto til 3½ pCt. Altsaa, samtidig med at Nationalbanken har opsparet en Valutareserve, har den nedsat sin Diskonto fra 6 til 3½ pCt., hvilket er noget nær den laveste Diskonto, vi har kendt her i Landet.

Jeg maa mene, at alt dette taler for, at Valutakontoret paa dette Omraade i høj Grad har bidraget til, at dette Lands Pengevæsen har en saa god Stilling i Øjeblikket, som Tilfældet er. Det er min faste og sikre Overbevisning, at uden disse Foranstaltninger vilde vi for længst have været inde i en Tilstand, hvor Obligationer og Penge og faste Ejendomme og alle mulige andre Værdier var brudt sammen, og hvor baade Landbruget, Industrien, Haandværket og Handelsstanden havde været udsat for Masser af Fallitter og Krak. Det vilde, efter alt hvad der foreligger, have været den sikre Følge, hvis vi ikke var gaaet til Indførelse af Valutakontoret ved dette Aars Begyndelse.

Fremdeles vil jeg minde om Valutakontorets Fortjenester paa et andet Omraade, hvilket er kædet nøje sammen med det forrige, nemlig med Hensyn til Beskæftigelsen her i Landet. Det er ganske umuligt at sige, hvor mange Tusind Mennesker

Valutakontoret har holdt i Arbejde her i Landet, for man ved jo ikke, hvordan Forholdene med Hensyn til Beskæftigelsen vilde have været uden Valutakontoret. Vi har kun den foreliggende Tilstand at holde os til, men naar vi ser paa de Omraader, hvor Valutakontoret ikke har kunnet øve nogen gavnlig Indflydelse paa Erhvervslivet, ser vi, at der der er en forfærdende Arbejdsløshed. Vi ser f. Eks., at i Jernindustrien, hvor Valutakontoret kun i mindre Udstrækning har været i Stand til at øve Indflydelse, er næsten Halvparten af Fagets Arbejdere arbejdsløse, medens Arbejdsløsheden paa de Felter, hvor Valutakontoret har kunnet virke, i alle Tilfælde er ringe i Forhold til, hvad den er paa andre Omraader.

Jeg tør derfor roligt sige, at mange Tusinder af Mennesker i dette Land, baade Arbejdere, Fabrikanter, Haandværksmestre, handlende og Landmænd, har den største Grund til at glæde sig over det Resultat, der er naaet, og beklage, at man ikke kan naa endnu videre. Det er min Opfattelse, at den Mand, som ikke vil erkende dette, enten maa være blind eller være besat af ond Villie, for naar han ser til Bunds i hele dette Spørgsmaal, vil han se, at naar Danmark indtil dette Øjeblik klarer sig saa taaleligt og endda bedre end mange andre Lande, saa er en af Grundene dertil sikkert de forstandige Foranstaltninger, der er truffet paa dette Omraade. Mere skal jeg ikke sige om det foreliggende Lovforslag, som jo efter al Sandsynlighed nu har Udsigt til at blive vedtaget, hvilket jeg gerne vil udtale min Glæde og Tilfredshed over.

Forinden jeg slutter, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Regeringens Politik gennem de 3 sidste Aar. Jeg gaar ud fra, at jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at fjerne mig fra Forslaget et Øjeblik. Jeg skal ikke trætte Medlemmerne længe, men nogle Ord finder jeg dog Anledning til at sige, før Rigsdagen nu antagelig sendes ud til Vælgerne.

Jeg vil da først pege paa det ualmindelig gunstige Resultat, som den højtærede Finansminister har kunnet fremvise i de 3 forløbne Aar. Den højtærede Finansminister har maattet døje mange knubbede Ord af Rigsdagsmændene, fordi han er smaalig og sparsommelig. Det ved vi alle saare vel, og jeg erkender, at den nuværende Finansminister til Tider er vanskelig at komme ud af det med, naar man vil have Penge hos ham; men der er dog bestemte Omraader, hvor den højtærede Finansminister ikke har været smaalig og ikke har været saa vanskelig at have med